

29

64

34

56

67

67 RETORN DISCOGRÀFIC
Entrevista a Adrià Puntí

70 EXPOSICIÓ SOBRE
HEMINGWAY
Ernest marxà a la guerra

La Galeria

71 LITERATURA
Entrevista a Joan Perelló

73 Poètica de la derrota
amorosa
Guillem Pufarré

74 LITERATURA | Ramon Pla i Arxé
Poesia reflexiva

75 MÓN EDITORIAL

76 CINEMA | Àlex Gorina
Bond és Fiodor

77 TELEVISIÓ | Toni de la Torre
Arxiu

78 TEATRE | F. Foguet i Boreu
Anar per feina

79 ART | Ricard Mas Peinado
I amb el color... la revolta

80 ART | Ricard Silvestre
**Creativitat emmascarada.
G.Wearing com tots**

81 GASTRONOMIA | J. Fàbrega
Aliments antimàfia

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez
(València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida
Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres
Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Encallats

“**S**i no hi ha govern definitiu, s’encalla el procés”. Així ho va sentenciar Artur Mas en el discurs d’investidura. És una afirmació òbvia. Si dimarts passat Mas haguera estat investit president de la Generalitat, el nou Govern s’hauria alineat amb la majoria del Parlament i hauria començat a fer efectiva la resolució aprovada en la mateixa sessió al matí. La resistència de la CUP a invertir el candidat de Junts pel Sí ha encallat, almenys durant algunes setmanes, el procés, que continuarà així alguns mesos més si al final cal anar a eleccions, que es farien al març. Però el bloqueig, també òbviament, no serà ni de bon tros definitiu. Si la CUP, coherent amb les seues coherències, no canvia d’opinió, tot fa pensar que hi haurà noves eleccions. I les eleccions poden ser una manera radical però efectiva d’eixir de l’atzucac.

Molta gent, molta gent entre l’independentisme a Catalunya, s’exclama al cel. No entenen com no es pot articular políticament allò que la majoria decideix a les urnes. Tenen tota la raó per alterar-se. Però han de ser conscients que ha estat l’independentisme, la majoria d’electors independentistes, qui ha propiciat aquesta situació. Perquè ha votat dues opcions separades per qüestions que no són de matís. Tant ideològicament com en l’estratègia que cal seguir per definir un estat propi. Junts pel Sí, una candidatura resultat d’uns acords difícils entre Convergència i Esquerra, va proposar als seus electors un candidat: Artur Mas. La CUP va insistir una vegada i una altra, fins a convertir-la en un compromís, en l’afirmació que els seus diputats no investiran Mas. Per tant, el resultat final d’aquestes propostes –els resultats electorals– és allò que ha portat el bloqueig. Pel que sembla, ni la CUP vol renunciar al seu compromís, ni Junts pel Sí vol prescindir del seu candidat. Una decisió, aquesta darrera, que portaria el desconcert i l’enfrontament dins les pròpies files i que obeeix també a la lògica que es deriva de ser la llista més votada.

El problema no és Artur Mas. La qüestió és que Artur Mas representa una sensibilitat que té 30 diputats i que reflecteix uns sectors socials que es poden considerar la baula més feble del procés, perquè són l’objectiu preferent de la repressió de l’Estat i perquè se senten incòmodes al costat d’aquells que proposen una ruptura social indissoluble de la nacional, encara que hagen acceptat moltes de les seues propostes per permetre que el procés continue. El problema és un altre –dues posicions enfrontades– i sembla irresoluble. Per ara. I per tant, l’opció d’unes noves eleccions no és terrible. És precisament la garantia perquè tot es desencalle.